

ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ

ΟΙΚΙΣΜΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ & ΔΕΝΔΡΩΝ

ΔΙΜΗΝΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ ΕΥΒΟΙΑΣ
Ετος ίδρυσης 1977-Γραφεία: Αγ. Φανουρίου 5 - 13451 Ζεφύρι • Τηλ.-Fax: 210 2480921, 6972318912 • Fax: 210 2474432

Ετος 11ο • Αριθμός Φύλλου 64 • Αύγουστος - Σεπτέμβριος 2007 • Τιμή φύλλου 0,01 € • www.andronianoι.gr • e-mail: ps_andronianoι@yahoo.gr

Γενική Συνέλευση - Εκλογές Συλλόγου

Αγαπητοί συγχωριανοί και συγχωριανές σας προσκαλούμε στη τακτική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας που θα γίνει στις 20 Ιανουαρίου 2008 στη ταβέρνα «ΤΟ ΤΖΑΚΙ» Ι. Φωκά 59 Λαμπρινή - Γαλάτσι.
Την ίδια ημέρα θα διεξαχθούν εκλογές για την ανάδειξη νέου Δ.Σ.
Η παρουσία όλων μας κρίνεται απαραίτητη για τη συνέχιση του ιστορικού μας Συλλόγου που μετράει 30 χρόνια ζωής. Στόχος του Συλλόγου είναι η ανανέωση και η συνέχεια.
Γι' αυτό περιμένουμε τη συμμετοχή νέων υποψηφίων για το επόμενο Δ.Σ.
Μετά τη Συνέλευση και τις εκλογές θα ακολουθήσει κοπή πρωτοχρονιάτικης πίτας και το καθιερωμένο γλέντι.

Για το Δ.Σ.
Ο Πρόεδρος
Χρυσάγης Δημήτρης
Ο Γεν. Γραμματέας
Λύκος Δημήτρης

ΔΡΑΚΟΣΠΙΤΑ: οι βουβοί μάρτυρες μιας ξεχωριστής περιόδου στην ιστορία της Εύβοιας

Στα τέλη του 18ου αιώνα, ο Άγγλος γεωγράφος Μ. Π. Χώκινς ανακαλύπτει το πρώτο από αυτά τα αινιγματικά κτίρια στην κορυφή του όρους Όχη. Στα μέσα του περασμένου αιώνα αρκετοί Ευρωπαίοι περιηγητές και αρχαιολόγοι επισκέπτονται το δρακόσπιτο της Όχης, το καλύτερα διατηρημένο από

τα υπόλοιπα κτίσματα αυτού του είδους, καθώς και το συγκρότημα τριών άλλων κοντά στα Στύρα, γνωστό με το όνομα Πάλλη Λάκα Δραγκό. Κυκλώπειες κατασκευές χτισμένες σε κορφές και απότομες πλαγιές στη νοτιοδυτική Εύβοια που προξε-

Συνέχεια στην 7η σελ.

Δραστηριότητες στην αίθουσα Δημιουργικής Απασχόλησης, Εκπαίδευσης και Ψυχαγωγίας «ΝΙΚΟΣ ΚΩΤΣΗΣ»

Ύστερα από τις διακοπές του καλοκαιριού, ο χώρος που δημιούργησε ο Σύλλογός μας άρχισε πάλι να λειτουργεί και να προσφέρει στα παιδιά του χωριού μας γνώση και δημιουργία.

Ξεκινήσαμε με μαθήματα ζωγραφικής και εν συνεχεία με πληροφορική μιάς και όπως γνωρίζετε στην αίθουσα υπάρχουν ολοκαίνουργιοι ηλεκτρονικοί

Συνέχεια στην σελ. 4

Ετήσιος χορός του Συλλόγου μας Παρασκευή 22 Φεβρουαρίου 2008

Παρακαλούμε τα μέλη και τους φίλους του Συλλόγου μας για κρατήσεις θέσεων να επικοινωνήσουν μαζί μας στα τηλέφωνα των μελών του Δ. Σ. του Συλλόγου

Πνευματικό Κέντρο Κύμης 28/12/2007

Συναυλία Μουσικής Δωματίου

Με τους καλλιτέχνες

Ιωάννη Λάμπο (Βιολί)

Λουκία Βαρλάμου (Πιάνο)

Ιωάννης Λάμπος

Γεννήθηκε στην Αυστραλία και μεγάλωσε στην Αθήνα, όπου διδάχτηκε βιολί στο Ωδείο Αθηνών. Συνέχισε τις σπουδές του στη Μουσική Ακαδημία του Düsseldorf της Γερμανίας με τον Ούγγρο βιολιστή Sandor Verh και το Γερμανό Michael Gaiser.

Στις διπλωματικές του εξετάσεις άριστευσε καθώς και στις μεταπτυχιακές σπουδές για την απόκτηση ανώτατου διπλώματος δεξιοτεχνίας (σολίστ).

Ακολούθησε σπουδές με το μεγάλο βιολιστή Narthan Milstein. Δίδαξε ήδη ως φοιτητής επί σειρά ετών στο Δημοτικό Ωδείο του Düsseldorf.

Μετά τις διπλωματικές του εξετάσεις διορίστηκε καθηγητής βιολιού, Μουσικής Δωματίου και υπεύθυνος του τμήματος εγχόρδων του Δημοτικού Ωδείου Duisburg (Γερμανία), όπου παρέμεινε επί μια εικοσαετία και πλέον.

Παράλληλα, από το 1993 μέχρι το 2000 δίδαξε στη Μουσική Ακαδημία του Milster βιολί, στην Camerata Istrumentalis του Duisburg επί δώδεκα έτη.

Έχει εμφανιστεί ως σολίστ και σε ατομικά ρεσιτάλ, σε πολλές πόλεις της Ευρώπης καθώς και στην Αυστραλία και την Κύπρο.

Το καλοκαίρι του 2000 επέστρεψε στην Ελλάδα και εγκαταστάθηκε στην Κρήτη, όπου δίδαξε βιολί και μουσική Δωματίου στο Δημοτικό Ωδείο του Ρεθύμνου μέχρι το 2005. Από το καλοκαίρι του 2005 διαμένει στην Αθήνα.

Λουκία Βαρλάμου

Γεννήθηκε στην Κόρινθο όπου έκανε τις γυμνασιακές και τις πρώτες μουσικές της σπουδές στο παράρτημα του Εθνικού

Ωδείου.

Σπούδασε Αρχαιολογία στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και τελείωσε τις μουσικές της σπουδές Αρχαιολογία στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και τελείωσε τις μουσικές της σπουδές στο πιάνο με άριστα και Α' Βραβείο.

Συνέχισε στα θερινά τμήματα του Salzburg και St. Johann στην Αυστρία, όπου και πήρε μέρος σε διάφορες συναυλίες. Συνεργάστηκε με τις καθηγήτριες Χάρη Κλαδάκη και Τζούλια Γκάνεβα και τελειοποίησε την τεχνική της.

Μετά το τέλος των σπουδών της μελέτησε επί τρία χρόνια μουσική δωματίου με το μάστορο Βύρωνα Κολάση και αρμονία.

Επί πετά χρόνια μελέτησε τους ελληνικούς χορούς στην ομάδα του Λυκείου των Ελληνίδων, όπου ήταν μέλος.

Δίδαξε ως καθηγήτρια πιάνου στο Εθνικό Ωδείο Αθηνών. Έχει δώσει σειρά συναυλιών στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Έχει παρακολουθήσει σειρά σεμιναρίων πιάνου και μουσικής δωματίου στην Ecole Normale του Παρισιού. Διδάσκει ως φιλόλογος στο Εσπερινό Λύκειο Κορίνθου.

Έχει εκδώσει τρία λογοτεχνικά βιβλία. Έχει κάνει τρεις εκθέσεις με εικαστικό περιεχόμενο.

Οργανωτές:

• Προοδευτικός Σύλλογος

Ανδρονιάνων

• Προοδευτικός Επιμορφωτικός

Σύλλογος Παραλίας Κύμης

«Η Λιανή Άμμος»

Χορηγός:

Γιάννης Χρυσάγης - Ιατρός

Πινακίδες στο βουνό

Όπως φαίνεται στις φωτογραφίες στο βουνό μας μπήκαν πινακίδες.

Δεν θα χαθούν πια στο βουνό διάφοροι επισκέπτες. Γιατί και αυτό έχει γίνει. Αντί για το Μετόχι έφθαναν στους Ανδρονιάνους ή στο Καδί και αντιστροφή.

Ο Πρόεδρος του χωριού Βαγγέλης Δήμου έκανε ό,τι δεν έκαναν τόσα χρόνια διάφοροι που πέρασαν από την Κοινότητα, και τη Δημαρχία ακόμα και από το Σύλλογο που εδώ και πολλά χρόνια είχε επισημάνει την έλλειψη των πινακίδων.

Μπράβο Πρόεδρε!

Σε αυτή τη σοβαρή προσπάθεια είχε την οικονομική βοήθεια και συμπαράσταση πάλι από φίλους όπως και σε προηγούμενα διάφορα μικρά και ωφέλιμα έργα.

Μέσω της εφημερίδας μας ο Πρόεδρος θέλει να ευχαριστήσει όσους τον βοήθησαν, τον Νίκο Μπελιά, τον γαμπρό του Κώστα Καπετάνιο, Ανδρέα Κωνσταντίνου, Δημήτριο Σταματίου.

Από τον Σύλλογο ένα μπράβο σε όλους.

Οι δρόμοι του βουνού

Οι πινακίδες απ' ό,τι είδαμε στο βουνό μπήκαν. Για ποιούς όμως; Για τους ορειβάτες ίσως ή γι' αυτούς που διαθέτουν τζιπάκια 4X4. Αλλά όπως μου έλεγε ένας φίλος επειδή έχω τζιπάκι θα πρέπει πηγαίνοντας στο βουνό να το σπάσω; Έχει δίκαιο. Οι φωτογραφίες που βλέπουμε μας δείχνουν τοπία που πρέπει να τα χαρούμε όλοι. Όχι μόνο εμείς οι δημότες Κύμης αλλά και άλλοι πολλοί ξένοι επισκέπτες.

Αυτό μου έλεγε πριν να ζητήσει την μπουλντόζα της Νομαρχίας ο Πρόεδρος μας. Και ναι τα κατάφερε. Με τη βοήθεια του Νομαρχιακού μας συμβούλου Γιάννη Θεοδώρου και μέσω αυτού ερχόμενος σε επαφή με τους αντινομάρχες και το Νομάρχη κέρδισε το στοίχημα.

Πήρε τη μπουλντόζα και άρχισε να φτιάχνει το δρόμο από το χωριό - Μεταλεία - Μεταξάρη - Μηλίτσα - Εφταό - Βρομόνερα.

Εφταός

Μην φανταστείτε φυσικά το δρόμο σε όλη την διαδρομή. Γιατί πρώτον απαιτούνται πολλά καύσιμα αλλά και ο χρόνος που παραχωρήθηκε το μηχανήμα ήταν περιορισμένος.

Σ' αυτό το σημείο θα πω στο Νομάρχη μας, πως μαζί με το μηχανήμα να μας δίνει και λίγο πετρέλαιο. Μήπως είναι λεπτομέρεια; Δεν ξέρω.

Κι έτσι νάτος στην ζητιανιά πάλι ο Πρόεδρος, να ψάχνει χρήματα για την αγορά του πετρελαίου. Στο κάλεσμα ανταποκρίθηκαν ο Νομαρχιακός σύμβουλος Γ. Θεδώρου, ο δημοτικός σύμβουλος Δ. Λύκος, ο Γ. Μπαρούμης, ο Στεφ. Νικολιάς.

Παρ' όλα αυτά θα πρέπει να ενημερώσουμε τους φίλους του βουνού πως μόλις και προλαβαίνουμε να χαρούν τη διαδρομή και το βουνό.

Μετά το χειμώνα θα είμαστε πάλι στα ίδια.

Γύρευε πότε και από ποιόν θα γίνει η επόμενη συντήρηση.

Ο Πρόεδρος Βαγγ. Δήμου εκφράζει ένα μεγάλο ευχαριστώ σ' αυτούς που τον βοήθησαν σ' αυτό το σοβαρό έργο των οποίων τα ονόματα αναφέρθηκαν πιο πάνω, καθώς και το Νίκο Ιωάννου που σαν χειριστής μπουλντόζας δούλεψε αφιλοκερδώς για λίγες μέρες.

Βρομόνερα

Πλατεία Παγώνη

Εδώ στη φωτογραφία βλέπουμε την πλατεία Γ. Παγώνη - Ιατρού.

Από την εποχή που έφτιαξε την πλατεία ο Δήμαρχος Γ. Σιδεράκης έχει μείνει εγκαταλειμμένη. Δεν έχει πέσει όπως λέμε ούτε ένα ευρώ.

Και το χειρότερο μιά πλατεία χωρίς επιγραφή. Χωρίς όνομα, που στο κάτω - κάτω το χρωστάμε.

Και εδώ πάλι ο Πρόεδρος πήρε την πρωτοβουλία να γίνει η αρχή της διαμόρφωσης. Πήγε στο συγχωριανό μας

Στέφανο Νικολιά λόγω της ειδικότητάς του και έφτιαξε τη μαρμαρίνη επιγραφή.

Σε λίγες μέρες και σε συνεργασία με τον Σύλλογό μας θα στρωθεί με καλύτερο κόμα και θα μπει γκαζόν. Επίσης θα μπουν κάποια δένδρα και θάμνοι από το βουνό μας.

Εδώ λέω εγώ πως κάθε προσφορά από τους χωριανούς μας είναι δεκτή.

Ελάτε να κάνουμε μια μικρή πλατεία ξεχωριστή.

Δραστηριότητες στην αίθουσα ΝΙΚΟΣ ΚΩΤΣΗΣ

Συνέχεια από την σελ. 1

υπολογιστές που είναι άδικο να μείνουν ανεκμετάλλευτοι.

Και στα δύο είχαμε μεγάλη συμμετοχή παιδιών, μεγαλύτερη απ' ό,τι αναμέναμε.

Αυτό σημαίνει ότι τα παιδιά έχουν ανάγκη και διψούν για τέτοιες δραστηριότητες.

Τα μαθήματα ζωγραφικής είναι μια

φορά την εβδομάδα κάθε Τετάρτη και της πληροφορικής 2 φορές. Για τα μικρότερης ηλικίας παιδιά κάθε Τρίτη και για τα μεγαλύτερα κάθε Πέμπτη.

Σαν Σύλλογος ζητάμε από εσάς τους γονείς να είστε κοντά μας και προπάντων κοντά στα παιδιά σας και να στηρίζετε αυτές τις προσπάθειες.

Εάν έχετε οποιαδήποτε απορία παρατήρηση όσον αφορά στα μαθήματα επικοινωνήστε μαζί μας.

Ένα από τα δύο Τμήματα πληροφορικής

Ομαδική εργασία των παιδιών του τμήματος ζωγραφικής

28η Οκτωβρίου στους Ανδρονιάνους

Όπως σε κάθε εθνική εορτή έτσι και φέτος το χωριό μας τίμησε τους ήρωες που έπεσαν για την πατρίδα. Ημέρα Κυριακή ήταν η Εθνική εορτή. Στην εκκλησία μας είχαμε λειτουργία και μετά το τέλος της ο δάσκαλος Γιάννης Κοντός εκφώνησε πανηγυρικό λόγο για την 28η Οκτωβρίου.

Στη συνέχεια όλοι μαζί επισκεφθήκαμε το Ηρώο Πεσόντων όπου εψάλη τρισάγιο και έγινε κατάθεση στεφάνων.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΚΟΝΤΟΥ

Η 28η Οκτωβρίου 1940 είναι μια επέτειος, είναι θρύλος, μια μνήμη, ένα χρέος! Ανήκει στα ιστορικά γεγονότα που τρέφουν την ψυχή και το νου ολοκλήρου της ανθρωπότητας. Η ανάμνηση κάθε χρόνο της εποποιίας του 1940 μας ηλεκτρίζει και μας δημιουργεί ρίγη

δές οργάνουν το έδαφος της Γαλλίας. Απόγνωση παντού. Πανικός. Και, πποημένοι, μεγάλοι και μικροί εναπέθεταν την ύστατη ελπίδα τους στο θεό και περίμεναν κάποιο θαύμα... Αίφνης στους ματωμένους ορίζοντες αναφαίνεται το θαύμα. Ήταν η Ελλάδα! Η αστείρευτη πηγή του ωραίου, της θυσίας. Το ουράνιο τόξο που διέλυσε τα σύννεφα και τις καταιγίδες. Το «παρόν» στη φωνή του παρελθόντος και η ζωντανή υπόσχεση προς το μέλλον. Ακάνθινος στέφανος αλλά και δόξα της Αναστάσεως... Ήταν η δόξα του κόσμου κι επάνω στα φτερά της έφτασε στις κορυφωγραμμές της Πίνδου «βγαλμένη απ' τα κόκκαλα των Ελλήνων τα ιερά» η Ελευθερία. Διασκέλησε το ατσάλινο τείχος των ημιθέων, που είχαν ταχθεί στα σύνορα φρουροί ασπίλων βωμών της πατρίδας κι εβροντοφώνησε ένα «ΟΧΙ» που ήταν κραυγή από τα βάθη των αιώ-

το ελληνικό θαύμα, αναλύθησαν σε ύμνους πολυφωνικούς και έκαψαν άφθονο το λιβανωτό στην Ελλάδα της 28ης Οκτωβρίου, γιατί είδαν να γεννιέται στη Βορειοηπειρωτική γη η παγκόσμια Ελευθερία. **Με την εποποιία του '40: Κορυτσά, Πρεμετή, Χειμάρα, Τρεμπεσίνα, Άγιοι Σαράντα, Αργυρόκαστρο** γίνονται τα καινούργια οράματα που ντύνονται με αιθέρια και παγκόσμια αίγλη μεγαλείου, διότι εδώ στήθη-

πουργός της Αγγλίας Ουίνστον Τσόρτσιλ ανέφερε για την ανδρεία των Ελλήνων ότι "από τώρα θα λέμε δεν πολέμησαν οι Έλληνες σαν ήρωες αλλά οι ήρωες σαν Έλληνες". Λόγια μεγάλα για τους Έλληνες από τους δυνατούς της γης που λένε ότι επιδιώκουν να εγκαταστήσουν την ειρήνη στη γη, να δώσουν περιεχόμενο στην ανθρώπινη ζωή, να δώσουν λύσεις στα αγωνιώδη σύγχρονα προβλήματα. Τα έργα τους

εθνικού εθνουσιασμού. Φωτεινό ορόσημο το 40, στην πολύχρονη και τρισένδοξη ιστορία του Έθνους μας, ασκεί ασύλληπτη γοητεία στις ψυχές μας. Κάθε φορά που το γιορτάζουμε μας μεταφέρει νοερά στις πανύψηλες και πανένδοξες αιματοβαμμένες κορυφές των Ελληνικών βουνών όπου τελεσιουργήθηκε το εθνικό θαύμα. **Οκτώβριος 1940!** Μεγάλη στιγμή για όλη την ανθρωπότητα! Η δόξα είχε έλθει και πάλι να συναντήσει την Ελλάδα. Μία χώρα

ων και θέλημα θεού. Το μυριόστομο «ΟΧΙ» που ξεπήδησε ζεστό και παραληρηματικό από τα πυρωμένα στήθη του ελλητισμού όλων των αιώνων, πλημμύρισε πόλεις και χωριά, έγινε τραγούδι, έγινε «ζήτη», κραυγή, έγινε σύμβουλο, έγινε φλογισμένη σπιθα που πυράκτωσε τις καρδιές και τις έκανε να τρέξουν ακάθεκτες εναντίον του εχθρού. Αστραπή έγινε το σάλπισμα του ΟΧΙ και λάβα το φως του και λύγισαν οι επιδρομείς της 28ης Οκτωβρίου. Ελύγισαν κι

θεών και ηρώων. Η Ευρώπη ήταν βυθισμένη στην απόγνωση και μία απειλή υποδούλωσης καταπίεζε εφιαλτικά τον ελεύθερο κόσμο. Η Αγγλία σφυροκοπούμενη από τη γερμανική αεροπορία παλεύει απεγνωσμένα και οι ελπίδες της σβήνουν μέσα στη φρίκη τρομακτικών θυσιών αίματος. Οι χιτλερικές ορ-

έφυγαν κάτω από την ορμή της Ελληνικής λόγχης, κάτω από τη θυελλώδη έφοδο των ημιθέων στρατιωτών του χρέους σ' ένα ακατάλυτο πεπρωμένο. Κι ενίκησε η Ελλάδα τους εχθρούς του ανθρώπου. Και τότε κατεπλάγησαν οι ελεύθεροι λαοί και αναρρίγησαν οι δούλοι και θαμπωμένοι από το νέο τού-

καν οι νέοι ναοί της νίκης, οι καινούριοι βωμοί θυσιών και ολοκαυτωμάτων. Εδώ ακούσθηκαν ξανά η μεγάλη νίκη, ο χαρμόσυνος ύμνος της Ελληνικής παλικαριάς, αλλά και η ταπείνωση και η συντριβή αυτών που θέλησαν να υπονομεύσουν τα ιερότερα ιδανικά. Οι ημίθεοι του 1940 άνοιξαν με την ανδρεία τους, με το αίμα τους ένα μεγαλειώδη δρόμο αρετής, επάνω στον οποίο είναι θεμελιωμένη όχι μόνο η έννοια της ελευθερίας και ειρήνης, αλλά και η φιλοσοφία μιας ωραίας ζωής, της οποίας σύμβολο είναι η θυσία και καρπός η δόξα.

Δεν είναι μία ημέρα η 28η Οκτωβρίου 1940, είναι μία αρχή, που έχει τη συνέχειά της μακριά, είναι μία εθνική επέτειος, ένας ιστορικός σταθμός, μία μεγάλη απόφαση, ένα ΟΧΙ, μία Νίκη. Ζούμε σήμερα το 1940. Αναπολούμε τις ωραίες εκείνες στιγμές της εθνικής ενότητας και αγάπης, που όλοι μαζί με μία φωνή φροντοφωνήσαμε τις υπέρμεγες εκείνες στιγμές του εθνικού μας μεγαλείου. Στρέφουμε τη σκέψη μας στους τιμημένους νεκρούς μας και κλίνουμε ευλαβικά το γόνατο μπροστά στην υπέροχη θυσία τους. Ο πρωθυ-

είναι όμως γεμάτα από υποκρισία, έχουν άλλα ιδιοτελή κίνητρα, γίνονται για να ικανοποιήσουν προσωπικές επιδιώξεις είτε άλλους αμαρτωλούς σκοπούς. Το σημαντικότερο είναι για τους δυνατούς της γης η παρακμή του θάρρους, ακριβώς, γιατί ο υλισμός ήταν και είναι η μεγαλύτερη απειλή για την ανθρωπότητα. Και δυστυχώς ο δυτικός κόσμος έχει παραδοθεί αμαχητί σ' αυτόν. Λείπει το θάρρος από την ηγεσία του, η αγωνιστική διάθεση. Βαρυσημαντη αντηχεί και πάλι η διακήρυξη του Σολζενίτσιν προς το δυτικό κόσμο γι' αυτήν την παρακμή του θάρρους: «Το θάρρος εξέλιπε τι και αν έχουμε, σε παγκόσμια κλίμακα, γιγάντια αναστήματα της τεχνολογίας, της τέχνης, της επιστήμης, όταν οι ίδιοι αυτοί αποδεικνύονται μικροί στην κοινωνία, στην πολιτική ζωή, στις πνευματικές επάλξεις. Λείπουν οι αετοί που κατακτούν τις κορυφές με το αιθέριο πέταγμά τους, χωρίς μικροπολιτισμούς και υστεροβουλίες. Η υλιστική νοοτροπία που κυβερνά σήμερα το Δυτικό κόσμο, αυτή η ίδια πρέπει να τον κάνει να αφυπνισθεί και να μετανοήσει.

Ζήτω η 28η Οκτωβρίου 1940.

28η Οκτωβρίου 1940

«Η παρέα και το ασφράγιστο ραδιόφωνο»

Το βράδυ, σχεδόν κάθε βράδυ, μαζευόμαστε σπίτι όλη η παρέα. Το σπίτι ήταν μικρό. Μια κάρνα και κάτι. Αλλά η άνεση που όλοι νιώθαμε, μεγάλη. Οι γονείς μου ήταν νέοι άνθρωποι. Σαραντά τριών χρόνων ο πατέρας μου,

Μιχάλης, τριάντα εννέα η μητέρα μου, Μαρίκα. Κι η μικρή μου αδελφή, η Νίνα, σχεδόν δέκα χρόνια μικρότερή μας.

Εμείς, όλοι μας πρωτοετείς φοιτητές του Πανεπιστημίου, του Πολυτεχνείου, της Ανωτάτης, χωρίς να έχουμε φοιτήσει ακόμα, μια και οι σειρήνες του πολέμου χτύπησαν το πρωί της 28ης Οκτωβρίου του 1940.

Ο Μιχάλης και η Μαρίκα, Πόντιοι στην καταγωγή και οι δύο τους, γεννημένοι, μεγαλωμένοι και σπουδαγμένοι στη Ρωσία, στην Κριμαία, πρόσφυγες από το 1919, είχαν μέσα τους την ανθρώπινη ζεστασιά.

Και ξέραν να τη χαρίζουν.

Όλα τα παιδιά τους αγαπούσαν. Και τους εμπιστευόνταν. Και ένωσαν άνετα μαζί τους.

Ήταν λοιπόν αυτόνομο, αναγκαίο θα έλεγα, για όλους να περάσουν κάθε βράδυ από το σπίτι μας.

Παρέα πάντα υπήρχε. Η σόμπα φτιαγμένη με τα χέρια του Μιχάλη, τα χρυσά χέρια του Μιχάλη, πάντα αναμμένη, ζεσταίνει. Ακόμη και στην γκρίζα βαρυσχιωσιά του περασμένου χειμώνα 1941-1942.

Και πάντα κάτι θα βρισκόταν. Για όλους. Από βουσιονόσφρα, το λικέρ από βύσσινο της μητέρας μου, μέχρι το γαρίφαλο από φρεσκοκομμένο καπνό, που άρχισε, με την Κατοχή, να κόβει στο χαβάνι ο πατέρας μου. Και αργότερα ζουμί από μαύρες σταφίδες, όταν άρχισε η μεγάλη πείνα.

Και επιτρεπόταν... το χαρτί! Παίζαμε μπριτζ. Ηρωικό. Σε πολλές συνέχειες. Με μόνιμα ζευγάρια. Με φωνές, με καζούρα, με σημαίες, με φασαρία.

Όλοι είμαστε πανευτυχείς, εκτός από την αδελφή μου που γκρίνιαζε

την 5η Συμφωνία του Μπετόβεν, το Victory του Βίντγουορντ... Εδώ Λονδίνο... εδώ Λονδίνο... καλησπέρα σας... μεταδίδουμε σε μήκος κύματος...

Ο Μιχάλης, ο πατέρας μου, ούτε έλαβε υπόψη του τη διαταγή των αρχών Κατοχής για σφράγιση των ραδιοφώνων. Έτσι, η γειτονιά και οι φίλοι κάθε βράδυ άκουγαν και μάθαιναν τι γίνεται στον έξω κόσμο, στα μέτωπα.

Πόσο προχωρούσαν οι Γερμανοί. Και πόσο γρήγορα γονάτιζαν οι φίλοι. Μετά τους Πολωνούς, τους Γάλλους, τους Ολλανδούς, τους Βέλγους, οι Δανοί, οι Νορβηγοί, οι Γιουγκοσλάβοι...

Και είχαν ήδη συμμαχήσει με το καλό ή με το ζόρι οι Τσεχοσλοβάκοι, οι Ουγγαροί, οι Ρουμάνοι, οι Βούλγαροι...

Κι όμως. Πεισματικά, αδιόρθωτα αισιόδοξα, λέγαμε: Δεν μπορεί. Δεν μπορεί. Θα νικήσουμε. Και φεύγαμε με τη σίγουρη ελπίδα κάποτε να ακούσουν καλύτερα νέα.

Μέχρι την ημέρα -ένα χρόνο αργότερα- που ήρθε ο κλέφτης. Φορούσε αδιάβροχο

σκοόρο και ρεπούπλικα. Ήρθε πρωί. Ο πατέρας μου κι εγώ στη δουλειά από τα χαράματα. Βρήκε την μητέρα μου μόνη. Της είπε ότι είναι από την Γκεστάπο. Πως μας κάρφωσαν ότι ακούμε Λονδίνο.

Πως έχουμε ασφράγιστο ραδιόφωνο. Πως το ραδιόφωνο κατάρχεται. Ορίστε και απόδειξη με γερμανική σφραγίδα. Κάτι έγραψε και υπέγραψε.

Παρήγγειλε εμείς οι άνδρες να περάσουμε αύριο από τα γραφεία της Γκεστάπο, στην οδό Κοραή. Πήρε το ραδιόφωνο και έφυγε. Και εμείς, ύστερα, ήμασταν και ευχαριστημένοι που ήταν μόνο... κλέφτης. Και όχι της γκεστάπο. Έτσι χάσαμε και το ραδιόφωνο στην Κατοχή.

Ποιος είν' εκείνος ο λαός, που λέει στους ξένους: «ΟΧΙ» και πάντοτε ψηλά κρατάει της λευτεριάς τη λόγχη, όταν οι λίγοι αφέντες του που τον πολυαγαπάνε τον παρατάνε στη φωτιά και φεύγουνε και πάνε;

Ποιος είν' εκείνος ο λαός, που στάθηκε λιοντάρι, όταν του πέσαν άξαφνα δυο κολοσοί κουρσάροι κι' οι αφέντες του απ' την ξενιτιά, αντί να τον βοηθήσουν, τα φτιάνανε με τους οχτρούς για να ξαναγαρίσουν;

Ποιος είν' εκείνος ο λαός, που με καρδιά τσελίκι πολέμαγε για λευτεριά, πολέμαγε για νίκη, μα τελικά του μέρνανε τη μαχαίρα στην πλάτη; ξένοι - δικοί, αδερφοποιτοί, με μπαμποσιά κι απάτη;

Ο Ελληνικός! που, μόλις πεις αγάλια τ' όνομά του, γεμίζουν δάφνες οι ουρανοί κι ανθό του μαλαμάτου! Είν' ο λαός ο Ελληνικός, ο πρώτος μες στους πρώτους, ο πρώτος μέσ' τους νικητές και μέσ' στους αλυτρώτους!

Κ. ΒΑΡΝΑΛΗΣ

γιατί της στραπατοάραμε το ντιβάνι της. Το ντιβάνι όπου κοιμόταν και που την ημέρα ήταν καναπέ. Ο σομιές είχε ξεχειλώσει, έκανε πελώρια κοιλιά και πα σχεδόν ακουμπούσε στο πάτωμα. Πού να κρατήσει τόσους μαντράχαλους. Γιατί δεν ήταν ασυνήθιστο να μαζευτούμε και δέκα και δώδεκα και παραπάνω καμιά φορά.

Όταν άρχισε η Κατοχή, μια ακόμη συνήθεια μπήκε στο σπίτι μας. Κάθε βράδυ στις εννιά παρά κάτι, ο τοαγκάρης από δίπλα, ο περιπτεράς από απέναντι, ο φούρναρης από παρακάτω, ο γείτονας και όποιος άλλος τύχαινε, μαζευόμαστε για να ακούσουμε τη μαγική φωνή που κράταγε την ελπίδα άσβηστη, την Ελλάδα όρθια. Οι πρώτες νότες από

Από το προσωπικό αρχείο του Γιώργου Νάνου

Θεατρική παράσταση στον γειτονικό μας Οξυλίθο

Μια πολύ ωραία θεατρική παράσταση με τίτλο "Το όνειρο της Μάντις" είχαν την τύχη να παρακολουθήσουν οι κάτοικοι του Οξυλίθου και άλλοι προσκεκλημένοι το βράδυ της 24ης Αυγούστου 2007, που διοργάνωσε ο Σύλλογος των Απανταχού Οξυλιθωτών "Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ".

Τη σκηνοθεσία και επιμέλεια είχε αναλάβει η καθηγήτρια Γάρυ Κρινή Πρόεδρος του Συλλόγου.

Το σενάριο ήταν γραμμένο από τη μαθήτριά Μάντι Μαυρογένη.

Τα σκηνικά της Ευαγγελίας Μπότη. Συμμετείχαν οι μαθήτριάς και μαθητές: Χρύσα Θεοδώρου Βικτώρια Μαυρογένη Εφη Μαυρογένη Χριστίνα Ρήγκου

Αθηνά Γλυκού Άννα Ματζουρανάκη Σταμάτης Μαντζουρανάκης Άγγελος Βακάκος Γιώργος Τσακοφίτης

Μετά την παράσταση προσφέρθηκαν αναψυκτικά και γλυκά, που είχαν ετοιμάσει κυρίες του Οξυλίθου.

Κατά γενική ομολογία ήταν μία πολύ ωραία εκδήλωση και αξίζουν πολλά συγχαρητήρια σε όλους τους παραπάνω συντελεστές, οι οποίοι, μετά την πρώτη τους αυτή επιτυχία, μας υπόσχονται ακόμη περισσότερα.

Μπράβο στο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου! Μπράβο στα παιδιά!

Δημήτρης Λύκος

Το Δ.Σ. του Συλλόγου εύχεται
σ' όλους τους συγχωριανούς μας
όπου κι' αν βρίσκονται
Χρόνια Πολλά - Καλά Χριστούγεννα
και ευτυχισμένους
ο νέος χρόνος 2008

Τα χαρτωμένα δίδυμα του ζεύγους Ηλία Μυλωνά και Ελένης Ν. Μπελιά

Από τη γαμήλια δεξίωση του Κώστα Τριανταφύλλου και της Ελευθερίας Δ. Χρυσόγης

Το παραδοσιακό καφενείο του Κούψη έκλεισε για λίγο χρονικό διάστημα. Λόγω ανακαίνισης. Πριν από λίγες μέρες άνοιξε και πάλι όμορφο, ζεστό, ανακαινισμένο, για να υποδεχθεί τους θαμώνες του. Όσο για τον αρχιμάστορα που έκανε το αρμολόγημα Αργύρη Νικολιά αξίζει όχι ένα αλλά πολλά μεγάλα μπράβο.

Ευχόμαστε στον Κώστα (Κωστέλο) και στη γυναίκα του Έφη Παπανικολάου που ως γνωστόν έχουν τη διεύθυνση του καφενείου εδώ και πολλά χρόνια καλές δουλειές.

Έγινε και αυτό

Το πυροσβεστικό της Κύμης αυτή τη φορά το Σάββατο στις 15/9/2007 δεν ήταν σε επιφυλακή, ούτε επιχειρούσε σε κάποια πυρκαγιά, ο μη γένοιτο, μακριά από μας.

Τι έκανε;

Καθάριζε το δρόμο Κύμη προς Παραλία, στο ύψος του κάτω Δημοτικού Σχολείου Κύμης από τα μπάζα, που δεν ήταν λίγα. Αυτά, από πληροφορίες είχαν μείνει από την

εκκαφή, που έκανε την ημέρα εκείνη ο Δήμαρχός μας σε παρακεϊμένο οικόπεδό του.

Όταν ρωτήθηκαν οι άνδρες του Πυροσβεστικού, πως τους κάλεσε να κάνουν αυτή την εργασία, απάντησαν ότι δεν ήξεραν.

Μήπως μπορεί να μας δώσει ο Δήμαρχος κάποια εξήγηση;

Δημήτρης Λύκος
Δημ. Σύμβουλος Κύμης